

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:238

av Maria Stockhaus och Erik Andersson (M)

Länsstyrelsernas roll när det gäller strandskydd

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över länsstyrelsernas uppdrag och regelverket för strandskydd i allmänhet och när det gäller utökning av strandskyddet.

Motivering

Strandskyddet har en viktig betydelse när det gäller att trygga förutsättningar för allemansrättslig tillgång till strandområden och att bevara goda livsvillkor för djur- och växtlivet. Detta är vi alla överens om. Det finns dock exempel på ett flertal kommuner där strandskyddet och det utökade strandskyddet utgör hinder för utveckling av bostadsbyggande vid attraktiva strandnära lägen. Det är olyckligt om den används som en förbudslagstiftning där utgångspunkten är ett förbud mot alla åtgärder inom strandskyddat område. Det mest naturliga vore ju att det i denna lag, precis som i plan- och bygglagen, görs en avvägning mellan enskilda och allmänna intressen. Då skulle exploatering av stränder kunna stoppas där det verkligen finns skäl, men inte överallt och till vilket pris som helst. Det visar att tillämpningen av lagstiftningen behöver ses över för att inte uppfattas som godtycklig eller utgöra hinder.

På många håll i landet har länsstyrelserna beslutat om utvidgat strandskydd (300 m). Dock konstaterade Naturvårdsverket vid en översyn att det fanns stora områden med utvidgat strandskydd som saknade tydliga skäl för utvidgningen.

Enligt ett beslut i riksdagen (prop. 2008/09:119 s.124) så måste nu länsstyrelserna se över alla utvidgade strandskydd och motivera dessa på ett sådant sätt att de håller för en juridisk prövning. Det kom också i våras en proposition vars syfte är att det ska bli

enklare att undanta stränder intill sjöar under en hektar och vattendrag upp till två meter från strandskyddslagstiftningen. Detta är ett steg i rätt riktning men långt ifrån tillräckligt. Lagstiftningen om strandskydd bör ses över och skillnad göras mellan strandområden som är orörda och strandområden som redan är bebyggda. Det kan t.ex. inte vara rimligt att man måste ansöka om strandskyddsdispens för att ändra användningen för en byggnad. Förutsatt att man inte tar mer mark i anspråk så kan inte rimligen en ändrad användning påverka vare sig växt- och djurliv eller tillgänglighet för allmänheten. De strandområden som är helt oexploaterade bör ha ett annat skydd än områden där marken redan är upplåten, även om man här också måste se till möjligheterna att skapa bra boendemiljöer och tillgodose behov av nya bostäder.

Det finns exempel på översyn av det utvidgade strandskyddet där länsstyrelsen mer eller mindre förbisett att kommunen gjort alltför rigida tolkningar av strandskyddet. Det är inte rimligt med tanke på det ansvar kommunerna har för bostadsbyggande och tillhandahållande av kommunal service. När strandområden skyddas bör det ske i dialog med berörd kommun.

Utifrån förda resonemang bör riksdagen ge regeringen i uppdrag att fortsätta se över lagstiftningen om strandskydd samt att göra en översyn av länsstyrelsernas uppdrag i hanteringen av strandskydd.

Maria Stockhaus (M)

Erik Andersson (M)